

Warszawa, dnia 15 lutego 2024 r.

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W WARSZAWIE**

WOOŚ-II.420.65.2020.MCZ.16

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm., zwanej dalej „Kpa”), po rozpatrzeniu wniosku Pana [REDAKTOWANE] reprezentowanego przez pełnomocnika Panią [REDAKTOWANE] ustanowioną w trakcie prowadzonego postępowania, z dnia 10 czerwca 2020 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. *Zmiana lasu/nieużytku na użytek rolny w celu dokonania zmiany sposobu użytkowania terenu o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha zlokalizowana na działkach: 138/8, 139/9, 138/10 oraz 138/11 obręb Rzechowo Wielkie – Gmina Sypniewo, Powiat Makowski, Woj. Mazowieckie,*

odmawiam

określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji ww. przedsięwzięcia.

Uzasadnienie

W dniu 15 czerwca 2020 r. do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie (zwanego dalej „Regionalnym Dyrektorem”) wpłynął, wniosek Pana [REDAKTOWANE] reprezentowanego przez pełnomocnika Panią [REDAKTOWANE] ustanowioną w trakcie prowadzonego postępowania, z dnia 10 czerwca 2020 r. o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia.

Analiza zebranej dokumentacji wykazała, iż przedmiotowe przedsięwzięcie polega na zmianie lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, na użytek rolny i tym samym potwierdziła – wynikającą z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. d) ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, z późn. zm., zwanej dalej „ustawą ooś”) – właściwość Regionalnego Dyrektora.

Planowane przedsięwzięcie zalicza się do przedsięwzięć wymienianych w § 3 ust. 1 pkt 88 lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, z późn. zm.).

W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego Regionalny Dyrektor dokładnie przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i stwierdził co następuje.

Regionalny Dyrektor w dniu 31 marca 2021 r. wydał postanowienie, znak: WOOŚ-II.420.65.2020.MCZ.6, którym nałożył obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia oraz ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko na zgodny z zapisami art. 66 ustawy ooś oraz określił elementy wymagające szczegółowej analizy.

Zgodnie z treścią art. 63 ust. 5 ustawy ooś w przypadku, gdy został stwierdzony obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać

na środowisko, organ wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

W związku z powyższym, Regionalny Dyrektor postanowieniem z dnia 25 stycznia 2023 r., znak: WOOS-II.420.65.2020.MCZ.8, zawiesił przedmiotowe postępowanie do czasu przedłożenia przez wnioskodawcę raportu ooś.

W dniu 02 maja 2023 r. Regionalnemu Dyrektorowi przy piśmie z dnia 27 kwietnia 2023 r. został przedłożony raport ooś wraz z mapami ewidencyjnymi, mapą z zasięgiem oddziaływania, wypisem z rejestru gruntów, kopią zaświadczenia z Urzędu Gminy Sypniewo z dnia 25 marca 2020 r, znak: UG.6727.27.20 oraz pełnomocnictwo dla Pani ██████████. Tym samym ustąpiła przyczyna uzasadniająca zawieszenie postępowania.

W dniu 22 maja 2023 r. Regionalny Dyrektor wydał postanowienie znak: WOOS-II.420.65.2020.MCZ.10, którym podjął zawieszono postępowanie w ww. sprawie.

Regionalny Dyrektor po analizie przedłożonego ww. raportu ooś wezwaniem z dnia 22 maja 2023 r., znak: WOOS-II.420.65.2020.MCZ.12, wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia dokumentacji w przedmiotowej sprawie poprzez dostarczenie raportu ooś zgodnego z art. 66 ustawy ooś.

Regionalny Dyrektor wezwał o przedłożenie:

- wersji elektronicznej tożsamej z wersją papierową, gdyż ta nie posiadała podpisów autora,
- załącznika do raportu ooś w postaci oświadczenia autora wykonującego raport, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy ooś, zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 19a ustawy ooś,
- raportu ooś z poprawnymi podpisami, gdyż z uwagi na to, że inwentaryzacja przyrodnicza stanowi element raportu ooś, osoby widniejące jako wykonawcy opracowania również powinni być uwzględnieni jako jedni z wykonawców raportu ooś i opatrzyć go podpisami. Inwentaryzacja przyrodnicza nie posiadała wszystkich podpisów wykonawców opracowania (dotyczyło to wersji elektronicznej jak i papierowej).

Ponadto wnioskodawca został wezwany o przedłożenie zaktualizowanych informacji dotyczących działek, na których będzie realizowane przedsięwzięcie oraz o korektę nazwy przedsięwzięcia, dla którego został złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Analiza dokumentacji wykazała, iż działka o nr ewidencyjnym 138/4 uległa podziałowi w związku z czym powstały działki 138/8, 138/9, 138/10, 138/11.

Przedłożono nowe wypisy z rejestru gruntów dla ww. działek, zaktualizowaną kopię mapy ewidencyjnej poświadczoną przez właściwy organ oraz mapę, która zawiera zaznaczenie z określeniem „zasięg oddziaływania”.

W związku z zaistniałą sytuacją, Regionalny Dyrektor na podstawie art. 50 § 1 Kpa wezwał o przedłożenie:

- mapy, o której mowa w art. 74 ust. 3a ustawy ooś, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w art. 74 ust. 3a ustawy ooś, zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w art. 74 ust. 3a pkt 1 ustawy ooś; mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś – nowa kopia mapy ewidencyjnej, która została załączona do pisma posiadała w nieprawidłowy sposób zaznaczony zasięg oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - zaznaczeniu podlega obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic terenu na którym realizowane jest przedsięwzięcie,
- wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, wydaną przez organ właściwy do wydania wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 74 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś – należało przedłożyć dokument zawierający aktualne dane w związku z podziałem przedmiotowej działki, ponadto przedłożono kopię zaświadczenia z Urzędu Gminy Sypniewo dla wsi Zalesie.

Ponadto, Regionalny Dyrektor na podstawie art. 50 § 1 Kpa wezwał do przedłożenia dokumentu potwierdzającego prawo do jednoosobowego reprezentowania Pana ██████████ przez Panią ██████████ – dołączone do pisma z dnia 27 kwietnia 2023 r. pełnomocnictwo podpisane było przez osobę nie będącą umocowaną w przedmiotowej sprawie.

Regionalny Dyrektor zwrócił się na podstawie art. 261 § 1 Kpa o dokonanie opłaty skarbowej, jeżeli podmiot nie jest z niej zwolniony, za wydanie ww. decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w wysokości 205 zł na konto: Centrum Obsługi Podatnika, ul. Obozowa 57, 01-161 Warszawa, nr konta: 21 1030 1508 0000 0005 5000 0070 z adnotacją: decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach.

Regionalny Dyrektor poinformował, że w przypadku działania na podstawie pełnomocnictwa, jeżeli podmiot nie jest zwolniony od opłaty skarbowej należy wnieść opłatę skarbową w kwocie 17 zł od każdego stosunku pełnomocnictwa.

Na powyższe wezwanie w dniu 13 czerwca 2023 r. wpłynęła pierwsza odpowiedź z dnia 05 czerwca 2023 r., która zawierała wniosek o korektę nazwy przedsięwzięcia, pełnomocnictwo, potwierdzenie uiszczenia ww. opłat, zaświadczenie Wójta Gminy Sypniewo z dnia 02 czerwca 2023 r., znak: UG.6727.61.2023 podpisane z up. Przez ██████████ Sekretarza Gminy oraz mapę z zasięgiem oddziaływania w formie papierowej oraz elektronicznej.

Następnie w dniu 28 czerwca 2023 r., pismem z dnia 23 czerwca 2023 r., wpłynęła druga odpowiedź na wezwanie w postaci mapy ewidencyjnej w wersji papierowej oraz raport ooś w wersji papierowej oraz elektronicznej.

Po analizie uzupełnionego raportu ooś, Regionalny Dyrektor wystosował wezwanie w dniu 18 lipca 2023 r., znak: WOOŚ-II.420.65.2020.MCZ.13, w którym wezwał do uzupełnienia dokumentacji, ze względu na niespełnienie wymagań, o których mowa w art. 66 ustawy ooś. Przedłożona wersja elektroniczna nadal nie była tożsama z wersją papierową – w tym przypadku wersja elektroniczna raportu ooś nie posiadała oświadczenia autora.

W dniu 11 sierpnia 2023 r., wpłynęło pismo z dnia 08 sierpnia 2023 r. będące odpowiedzią na wezwanie Regionalnego Dyrektora, które zawierało wersję elektroniczną raportu ooś.

Regionalny Dyrektor przeanalizował zabraną dokumentację a następnie wezwaniem z dnia 25 października 2023 r., znak: WOOŚ-II.420.65.2020.MCZ.14, na podstawie art. 50 § 1 Kpa wezwał do uzupełnienia raportu ooś w zakresie ochrony przed hałasem, gospodarki odpadami. Wezwanie dotyczyło niezgodności raportu ooś z art. 66 ustawy ooś pod względem analizy wariantów przedmiotowego przedsięwzięcia.

Wnioskodawca został pouczone, iż „Uzupełnienia w powyższym zakresie należy dokonać w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. Po tym terminie Regionalny Dyrektor zajmie stanowisko na podstawie posiadanego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego.”

W dniu 16 listopada 2023 r., wpłynęła odpowiedź na wezwanie z dnia 10 listopada 2023 r.

W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego Regionalny Dyrektor dokładnie przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i stwierdził, co następuje.

W samym raporcie ooś jak i w nadesłanym uzupełnieniu, napisano, iż: „Planowane przedsięwzięcie zakłada zmianę użytkowania terenu z leśnego na rolny, a dla takiego działania Wnioskodawca nie przewiduje innego niż zakładany wariantu realizacji.”

Ponadto wnioskodawca wzywany był o uzupełnienie informacji z art. 66 ust.1 pkt 5, 6, 6a i 7 ustawy ooś. Wykonawca raportu ooś opisuje racjonalny wariant alternatywny jako „Omawiane przedsięwzięcie nie ma wariantów alternatywnych pod względem racjonalizacji. Przedstawiony powyżej wariant proponowany przez wnioskodawcę jest jedynym racjonalnym sposobem realizacji inwestycji, gdyż

zakłada prowadzenie działalności w sposób zgodny z wymaganiami ustawowymi przy minimalnych nakładach finansowych.”.

Odnosząc się do wariantu najkorzystniejszego dla środowiska opisano go jako: „*Wariantem najkorzystniejszym dla środowiska jest nie zrealizowanie danej inwestycji, gdyż nie będzie zachodziło oddziaływania na środowisko, ale biorąc pod uwagę, iż spowoduje to zahamowanie rozwoju gospodarczego nie jest to wariant najkorzystniejszy.”.*

W punkcie odnoszącym się do porównania oddziaływań analizowanych wariantów, autor raportu ooś porównując wariant alternatywny do wariantu inwestycyjnego w każdym wymienionym przypadku określa go jako „*Oddziaływanie podobne jak w wariantcie inwestycyjnym”.*

W związku z powyższym w niniejszej sprawie sporządzony raport nie spełnia warunków z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś, a tym samym także art. 66 ust. 1 pkt 6, 6a i 7 ustawy ooś. Tego rodzaju dokument, zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś powinien zawierać opis analizowanych wariantów tj. wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, racjonalnego wariantu alternatywnego i wariantu najkorzystniejszego dla środowiska i uzasadnienie wyboru jednego z nich. Nie ulega wątpliwości, że raport jest najważniejszym z dokumentów które składa się w postępowaniu o wydanie decyzji środowiskowej. Mimo, że nie jest to dokument urzędowy (może go nawet sporządzić sam inwestor) podlega on, jak każdy inny dowód ocenie pod kątem jego zupełności, logiczności i przydatności. Jest to jedyny dowód w tego rodzaju postępowaniu który ocenia dane przedsięwzięcie pod kątem zagrożeń jakie niesie za sobą planowana inwestycja, zastosowanych rozwiązań technologicznych i wpływu inwestycji na środowisko. W związku z tym organ mając taki dowód powinien go w sposób wyczerpujący ocenić, jak każdy inny dowód w sprawie. Zwrócić należy uwagę, że postępowanie o wydanie decyzji środowiskowej jest jednym postępowaniem w trakcie procesu inwestycyjnego w którym występuje organ ochrony środowiska, co tym bardziej zwiększa rolę tego organu w procesie inwestycyjnym.

Przedłożony raport ooś nie zawiera, tak jak to nakazują przepisy ustawy ooś 3 wariantów przedsięwzięcia.

Warianty realizacji przedsięwzięcia stanowią jeden z najważniejszych instrumentów prawidłowej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Inwestor zobowiązany jest do przedłożenia w postępowaniu środowiskowym raportu spełniającego wymogi m.in. z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś a organ ma obowiązek dokonania analizy przedstawionych wariantów a nie tylko wariantu którym zainteresowany jest inwestor. Jak wynika z raportu przedstawiono w nim tylko wariant inwestora, podczas gdy ustawodawca w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy ooś mówi o 3 wariantach (wariant proponowany przez wnioskodawcę oraz wariant alternatywny i wariant najkorzystniejszy dla środowiska). Użycie w tym przypadku w przepisie spójnika „oraz” świadczy o konieczności sporządzenia nie tylko raportu z wariantem proponowanym przez wnioskodawcę ale i racjonalnego wariantu alternatywnego.

Regionalny Dyrektor jest zobligowany do załatwiania spraw w terminie, unikając przewlekłego prowadzenia postępowania – art. 35 i art. 37 Kpa. Zgodnie zaś z art. 7 Kpa, w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Dodatkowo, zgodnie z art. 77 § 1 Kpa, organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wydawana w trybie art. 71 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko nie jest decyzją uznaniową, co oznacza, że organ właściwy do wydania tej decyzji jest zobligowany wydać tę decyzję, jeżeli inwestor spełni wymagania określone przepisami ustawy. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa wyłącznie wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, by zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych.

Należy zauważyć, że nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia jednak strony postępowania od współdziałania w realizacji tego obowiązku, zwłaszcza, gdy nieudowodnienie określonej okoliczności faktycznej może prowadzić do rezultatów niekorzystnych dla strony. Jak wynika z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27.02.2015 r., sygn. akt I OSK 1349/14, „Zasad przewidzianych w art. 7 i art. 77 § 1 k.p.a. nie można rozumieć tak, że skoro postępowanie dowodowe jest oparte na zasadzie oficjalności, to wyłącznie organ administracyjny zobowiązany jest z urzędu przeprowadzać wszystkie dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Ustalanie stanu faktycznego powinno następować także przy czynnym udziale strony. Nałożenie na organy prowadzące postępowanie administracyjne obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego nie zwalnia więc zainteresowanego podmiotu, niezależnie czy działa on sam czy za pośrednictwem pełnomocnika, od współdziałania w realizacji omawianej powinności, zwłaszcza gdy nieudowodnienie określonej okoliczności faktycznej może prowadzić do niekorzystnych dla wnioskodawcy rezultatów. Z treści powołanych przepisów nie można bowiem wyprowadzać wniosku, że organy administracji zobowiązane są do poszukiwania środków dowodowych służących poparciu twierdzeń strony, nawet w sytuacji, gdy ta ostatnia - mimo istnienia obowiązku - środków takich nie przedstawia lub gdy twierdzenia strony są ogólnikowe bądź lakoniczne.”

Realizacja przedsięwzięcia mogącego znacząco oddziaływać na środowisko, którego skutki nie są do końca sprawdzone, a mogą wywrzeć negatywny wpływ na środowisko, musi być poprzedzona wszechstronną analizą, mającą na celu ustalenie możliwych do wystąpienia zagrożeń oraz koniecznych do podjęcia działań pozwalających na ich wyeliminowanie. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest podstawowym dokumentem, na którym opiera się organ administracji w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, tym samym powinien być rzetelny, spójny i wolny od niejasności i nieściśłości (zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 6.07.2018 r., sygn. akt II OSK 308/18).

Mając na uwadze, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach znajduje swoje oparcie m.in. na ustaleniach raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w sytuacji gdy raport nie jest kompletny, nie może stanowić podstawy do wydania prawidłowej decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z 29 czerwca 2010 r., sygn. akt II SA/Wr 220/10). Zwrócić w tym miejscu należy uwagę również na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 20 maja 2014 r., sygn. akt II OSK 2999/12: Zasada prawdy obiektywnej obliuguje organ do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności faktycznych, a zwłaszcza oceny, czy raport uwzględnia wszystkie potencjalne zagrożenia środowiskowe związane z realizacją planowanej inwestycji. Aby takie wymagania mogły być określone, raport poprzedzający wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych powinien mieć charakter kompleksowy i odnosić się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia oraz wskazywać, jakie w tym zakresie obowiązują standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach.

Przeprowadzone przez Regionalnego Dyrektora postępowanie nie doprowadziło do wyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy niezbędnych do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, bowiem do określenia warunków realizacji przedsięwzięcia niezbędna jest prawidłowo przygotowana dokumentacja środowiskowa uwzględniające wszystkie wymogi prawne. Tym samym, zebrany materiał dowodowy jest niewystarczający do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Jak jednoznacznie wskazuje się w orzecznictwie sądów administracyjnych, decyzja wydana w oparciu o raport niespełniający wymogów w zakresie wariantowania przedsięwzięcia powinna zostać uchylona (min. wyroki NSA: z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt: II OSK 2320/17; z dnia 28 maja 2019 r., sygn. akt: II OSK 1682/17; z dnia 7 czerwca 2018 r., sygn. akt: II OSK 1614/16; z dnia 17 października 2017 r., sygn. akt: II OSK 257/16). NSA w przywołanych wyrokach wskazuje w szczególności, że przedstawienie w raporcie tylko wariantu wnioskodawcy oraz wariantu niepodejmowania przedsięwzięcia (czyli tzw. wariantu „zerowego”) nie spełnia obowiązku właściwego wariantowania przedsięwzięcia, o który mowa w przepisach ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu

informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Jeżeli zatem zachodzi wadliwość przedstawionych w raporcie wariantów realizacji przedsięwzięcia, to taki raport nie spełnia ustawowych wymagań, koniecznych do wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji danego przedsięwzięcia (por. wyrok NSA z dnia 25 lipca 2019 r., sygn. akt: II OSK 2320/17).

Mając na uwadze przedstawione uwarunkowania, Regionalny Dyrektor - ze względów formalnoprawnych, na podstawie przedłożonej dokumentacji nie może ocenić wpływu przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, a tym samym uzgodnić warunków jego realizacji.

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa organ prowadzący postępowanie zapewnił Stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwił im wypowiedzenie się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. W określonym terminie nie wpłynęły do organu żadne uwagi i wnioski dotyczące realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Stosownie do art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o oś dane o wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i o niniejszej decyzji zostały zamieszczone w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy prawo wniesienia odwołania, za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie, do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w terminie 14 dni od daty doręczenia.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję, skutkiem czego będzie ostateczność i prawomocność decyzji.

W przypadku zrzeczenia się prawa do wniesienia odwołania od decyzji I instancyjnej strona nie może złożyć w tej sprawie również skargi do sądu administracyjnego.

REGIONALNY DYREKTOR
Ochrony Środowiska w Warszawie

Arkadiusz Siembida

Otrzymują:

1. Pełnomocnik [REDACTED]
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 Kpa;
3. aa.

Do wiadomości:

- Dyrektor Zarządu Zlewni w Ostrołęce
Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
Ul. Poznańska 19, 07-409 Ostrołęka.